

Sygn. Akt. XXIII Ga 884/19

Dnia 12 lipca 2019r.

POSTANOWIENIE

Sąd Okręgowy w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: **SSO Aneta Łazarska**

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2019 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 505¹⁰ § 1 k.p.c.

sprawy z powództwa **A. M.**

przeciwko **E. M.**

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie

z dnia 28 czerwca 2018 r. sygn. akt XV GC 917/17

postanawia:

w oparciu art. 267 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania prejudycjalne:

1. czy art. 19 ust. 1 lit.f rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) NR 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych w zakresie w jakim określa, że produkty kosmetyczne na pojemnikach i opakowaniach zewnętrznych powinny zawierać nieusuwalne, łatwe do odczytania i widoczne informacje co do funkcji produktu kosmetycznego, o ile nie wynikają one jednoznacznie z jego prezentacji należy rozumieć jako podstawowe funkcje produktu kosmetycznego w rozumieniu art. 2 ust. 1 a rozporządzenia tj. oczyszczająca (utrzymanie w czystości), pielęgnacyjna i ochronna (utrzymanie w dobrej kondycji), zapachowa, upiększająca (zmiana wyglądu) czy też zawierać bardziej szczegółowe funkcje umożliwiające identyfikację właściwości danego kosmetyku?

2. czy art. 19 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) NR 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych oraz pkt 46 preambuły tego rozporządzenia należy tak interpretować, że możliwe jest zamieszczenie informacji, o których mowa w ust. 1 lit. d), g) i f) tego przepisu tj. środków ostrożności, składników i funkcji w katalogu firmowym obejmującym także inne produkty z podaniem symbolu, określonego w załączniku VII pkt 1 na opakowaniu?

Sędzia Aneta Łazarska

Sygn. akt XXIII Ga 884/19

UZASADNIENIE

1.

STAN FAKTYCZNY I PRZEBIEG POSTĘPOWANIA:

Wpisano do rejestru	
Trybunału Sprawiedliwości pod numerem	1126456
Luksemburg, dnia	10. 09. 2019
Faks/E-mail:	
Wpłynęło dnia:	09.09.19
	Sekretarz, z upoważnienia Mirosław Aleksiejew Kierownik wydziału

Powódka A. M. oraz pozwany E. M. pozostawali w stosunkach handlowych w ramach których powódka kupowała od pozwanego jako dystrybutora kosmetyki amerykańskiej firmy (...). Przedstawiciel handlowy pozwanej przeprowadził w należącym do powódki salonie kosmetycznym przeszkolenie z produktów detalicznych (...), w ramach którego zaprezentowano m.in. oznakowanie produktów, poinformowano jak działa każdy produkt, z wykorzystaniem materiałów w języku polskim zawierających wszelkie informacje dotyczące produktu, w tym opis działania. Pozwana udostępniła powódce książeczki detaliczne do każdego produktu oraz skrypty szkoleniowe. Powódka została poinformowana, że na każdym kosmetyku jest odesłanie do książeczki, a także że są to produkty amerykańskie, nieprzetłumaczone na język polski. W dniu 28 stycznia 2016 r. powódka nabyła od pozwanego m.in. katalogi detaliczne (...) w ilości 40 szt. za cenę 1 gr oraz katalogi (...) w ilości 10 szt. za cenę 1 gr. W dniu następnym, 29 stycznia 2016 r. nabyła kosmetyki za cenę 3.184,25 zł brutto obejmujące kremy, maseczki, pudry.

Na opakowaniach produktów były umieszczone informacje o podmiocie odpowiedzialnym, oryginalnej nazwie kosmetyku, składzie, dacie ważności i numerze seryjnym kosmetyku, a także znak graficzny „ręka z książką” odsyłające do katalogu w języku polskim. Powódka odstąpiła od umowy, gdyż na opakowaniach nie była podana funkcja kosmetyków w języku polskim, zaś informacje dotyczące właściwości i składu były podane w katalogu. Powódka wskazała, że kosmetyki detaliczne (...), które otrzymała w ostatniej dostawie nie posiadają na opakowaniach jednostkowych opisów w języku polskim zgodnych z obowiązującym w Polsce prawem dotyczącym obrotu kosmetykami (rozporządzenie 1223/2009/WE - § 19 ust. 1 lit. f oraz ust. 5). Pozwana zapewniała, że produkty są oznakowane zgodnie z przepisami obowiązującymi w kraju, wskazując, że na produktach umieszczony jest znak „ręka na książce”, który odsyła odbiorcę produktu do ulotki zewnętrznej, w tym przypadku do katalogu dostarczanego z każdym produktem, w języku polskim, co jest zgodne z art. 19 rozporządzenia. Katalog zawierał w języku polskim pełne oznaczenie produktów, ich funkcje o przeciwwskazaniach i zastosowaniu, składnikach.

Sąd I instancji oddalił powództwo. Zasadność roszczenia powódki i zarzutów pozwanego rozpatrzył w aspekcie rękojmi za wady towaru tj. art. 556, 556 1 i 560 k.c. W ocenie Sądu Rejonowego wyjaśnienia powódki, jakoby aż do dnia otrzymania towaru nie miała wiedzy o tym, że produkty nie są oznaczone w języku polskim, nie były wiarygodne, zważywszy na fakt, że powódka przyznała okoliczność wcześniejszej współpracy stron, zwracając uwagę, że otrzymane w październiku 2015 r. reklamowała z powodu krótkiego okresu przydatności oraz braków ilościowych, natomiast twierdzenia, iż już po pierwszej dostawie październikowej informowała o złym oznaczeniu kosmetyków telefonicznie i e-mailowo ostatecznie nie znalazły potwierdzenia w zaofiarowanych dowodach.

Sąd uznał także, że w rozpoznawanej sprawie na opakowaniu jednostkowym zewnętrznym znalazł się znak graficzny odesłania do załączonej informacji, symbol służący zwiększeniu czytelności opakowania oraz poprawie komunikacji z konsumentem. Sąd Rejonowy wyjaśnił, że w niniejszej sprawie powódka nie zawiadomiła niezwłocznie także o wadzie produktu, a zwrócone kosmetyki miały uszkodzone opakowania.

Postępowanie przed Sądem Okręgowym:

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wniosła strona powodowa, zaskarżając wyrok w całości. Zaskarżonemu rozstrzygnięciu powódka zarzuciła błędną ocenę materiału dowodowego co do poinformowania powódki o braku informacji o funkcji kosmetyków w języku polskim na opakowaniach jednostkowych oraz błędne w ustalenie, że powódka nie zwróciła pozwanemu kosmetyków w stanie w jakim je otrzymała. Powódka zakwestionowała także ocenę Sądu, że prawidłowym oznaczeniem kosmetyków sprzedanych powódce było odesłanie do (płatnego) katalogu, w sytuacji gdy z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie wynika, by nie było możliwe umieszczenie takiej informacji na jednostkowych produktach.

2.PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ:

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady(WE) NR 1223/2009 z dnia 30 listopada

2009r.

(46)

Niezbędna jest przejrzystość w zakresie składników stosowanych w produktach kosmetycznych. Przejrzystość ta powinna zostać osiągnięta poprzez podanie na opakowaniu składników stosowanych w danym produkcie kosmetycznym. Jeżeli ze względów praktycznych niemożliwe jest podanie składników na opakowaniu, takie informacje powinny zostać załączone w taki sposób, aby konsument miał dostęp do tych informacji.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a. „produkt kosmetyczny” oznacza każdą substancję lub mieszaninę przeznaczoną do kontaktu z zewnętrznymi częściami ciała ludzkiego (naskórkiem, owłosieniem, paznokciami, wargami oraz zewnętrznymi narządami płciowymi) lub z zębami oraz błonami śluzowymi jamy ustnej, którego wyłącznym lub głównym celem jest utrzymywanie ich w czystości, perfumowanie, zmiana ich wyglądu, ochrona, utrzymywanie w dobrej kondycji lub korygowanie zapachu ciała;

Artykuł 19

Oznakowanie

1. Bez uszczerbku dla innych przepisów niniejszego artykułu, na rynku udostępniane są wyłącznie produkty kosmetyczne, na których pojemnikach i opakowaniach zewnętrznych znajdują się następujące, nieusuwalne, łatwe do odczytania i widoczne informacje:

f)

funkcja produktu kosmetycznego, chyba że jednoznacznie wynika ona z jego prezentacji;

Artykuł 19 ust. 2.

Jeżeli ze względów praktycznych nie jest możliwe zamieszczenie informacji wymienionych w ust. 1 lit. d) i g) w opisany sposób, stosuje się następujące zasady:

informacje umieszcza się na załączonej lub doczepionej ulotce, etykiecie, taśmie, metce lub karcie; –

jeżeli jest to możliwe ze względów praktycznych, odniesienie do wspomnianych informacji podaje się w postaci informacji skróconej lub symbolu podanego w załączniku VII pkt 1. W wypadku informacji, o których mowa w ust. 1 lit. d), symbol ten musi być umieszczony na pojemniku lub opakowaniu zewnętrznym, a w wypadku informacji, o których mowa ust. 1 lit. g), na opakowaniu zewnętrznym.

3.PRAWO KRAJOWE

Ustawa o kosmetykach z dnia 30 marca 2001 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 475)= obowiązująca w dacie zawarcia umowy

Art. 2

1. W rozumieniu ustawy kosmetykiem jest każda substancja chemiczna lub mieszanina, przeznaczone do zewnętrznego kontaktu z ciałem człowieka: skórą, włosami, wargami, paznokciami, zewnętrznymi narządami płciowymi, zębami i błonami śluzowymi jamy ustnej, których wyłącznym lub podstawowym celem jest utrzymanie ich w czystości, pielęgnowanie, ochrona, perfumowanie, zmiana wyglądu ciała lub ulepszenie jego zapachu.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, najczęściej występujące kategorie produktów będących kosmetykami, biorąc pod uwagę kryteria określone w ust. 1

Art. 6

1. Opakowanie jednostkowe kosmetyku powinno być oznakowane w sposób widoczny i czytelny, metodą uniemożliwiającą łatwe usunięcie oznakowania.

2. Oznakowanie opakowania jednostkowego kosmetyku, z zastrzeżeniem ust. 3, umieszczone na pojemniku i opakowaniu jednostkowym zewnętrznym zawiera następujące informacje:

1) nazwę handlową kosmetyku;

2) imię i nazwisko lub nazwę i adres producenta, a także nazwę państwa, jeżeli kosmetyk jest produkowany poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw członkowskich Unii Europejskiej; informacje te mogą być skrócone, pod warunkiem że umożliwiają identyfikację producenta;

3) ilość nominalną kosmetyku w opakowaniu w jednostkach masy lub objętości w momencie pakowania, z wyjątkiem oznakowania:

a) opakowań zawierających mniej niż 5 gramów lub 5 mililitrów,

b) bezpłatnych próbek i opakowań jednorazowego użytku,

c) stosowanych zwyczajowo opakowań zbiorczych, na których nie podaje się masy i objętości, jeżeli informacje te znajdują się na opakowaniach jednostkowych umieszczonych w tych opakowaniach zbiorczych; przy czym opakowania zbiorcze muszą zawierać czytelną informację o liczbie opakowań jednostkowych, chyba że liczba opakowań jednostkowych jest dobrze widoczna z zewnątrz lub wyroby są sprzedawane pojedynczo;

4) termin trwałości, do którego kosmetyk, przechowywany we wskazanych przez producenta warunkach, zachowuje w pełni swoje właściwości i odpowiada wymaganiom art. 4 ust. 1, określony zwrotem „najlepiej użyć przed końcem” i następującym po nim oznaczeniem odpowiednio miesiąca i roku lub dnia, miesiąca i roku albo informacją o miejscu umieszczenia tego terminu na opakowaniu; jeżeli jest to niezbędne ze względu na właściwość kosmetyku, należy wskazać warunki zapewniające zachowanie jego przydatności do użycia; podanie terminu trwałości nie jest wymagane, jeżeli minimalny okres przydatności kosmetyku do użycia wynosi więcej niż 30 miesięcy; w tym przypadku należy umieścić znak graficzny określony w art. 5 ust. 3 pkt 5 oraz podać, wyrażony w miesiącach lub latach, czas, w jakim od otwarcia opakowania kosmetyk może być stosowany bez stwarzania zagrożenia dla zdrowia użytkownika;

5) szczególne ostrzeżenia przy stosowaniu kosmetyku, jeżeli kosmetyk jest przeznaczony do stosowania przez osoby wykorzystujące ten kosmetyk w ramach wykonywanego zawodu zgodnie z jego przeznaczeniem - dodatkowo inne konieczne ostrzeżenia;

6) numer partii lub inne dane pozwalające na identyfikację partii kosmetyku;

7) funkcję kosmetyku, jeżeli nie wynika ona jednoznacznie z jego prezentacji;

8) wykaz składników określonych zgodnie z nazwami przyjętymi w Międzynarodowym Nazewnictwie Składników Kosmetycznych (INCI), poprzedzony wyrazem „składniki” lub „ingredients”, obejmujący:

a) składniki w malejącym porządku według masy w momencie ich dodawania, przy czym składniki w stężeniach poniżej 1% mogą być wymienione w dowolnej kolejności, po składnikach w stężeniach większych niż 1%,

b) kompozycje zapachowe i aromatyczne określone wyrazem „zapach” lub „aromat” lub ich odpowiednimi nazwami przyjętymi w INCI, z uwzględnieniem substancji w nich występujących, które zostały umieszczone na liście, o której mowa w art. 5 ust. 3 pkt 2, i muszą być wymienione niezależnie od funkcji, jaką pełnią w kosmetyku,

c) numery barwników, które mogą być wymieniane po innych składnikach w dowolnej kolejności, zgodnie z ich numerami określonymi w liście barwników dozwolonych do stosowania w kosmetykach; w przypadku kosmetyków sprzedawanych w wielu odcieniach kolorów, jest dopuszczalne wymienienie wszystkich barwników, po oznaczeniu znakiem graficznym „+/-”.

3. Jeżeli jest to niemożliwe ze względu na wielkość kosmetyku, informacja wymieniona w ust. 2 pkt 6 może być umieszczona tylko na opakowaniu jednostkowym zewnętrznym.

4. Informacje wymienione w ust. 2 pkt 8 mogą być umieszczone tylko na opakowaniu jednostkowym zewnętrznym.

5. W przypadku wyrażenia zgody, o której mowa w art. 7 ust. 1, przez Głównego Inspektora Sanitarnego na nieujawnianie na opakowaniu jednostkowym nazw jednego lub kilku składników kosmetyku, w wykazie składników określonym w ust. 2 pkt 8 zamiast nazwy składnika umieszcza się jego numer.

6. Jeżeli ze względu na wielkość lub kształt opakowania nie jest możliwe podanie na opakowaniu jednostkowym zewnętrznym ostrzeżeń lub informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 5 i 8, mogą one być podane na dołączonej ulotce, nalepce, taśmie lub kartce. W tym przypadku na pojemniku lub opakowaniu jednostkowym zewnętrznym umieszcza się skróconą informację lub znak graficzny wskazujący na dołączenie tych informacji.

7. Jeżeli ze względu na wielkość lub kształt opakowania nie jest możliwe, aby informacje wymienione w ust. 2 pkt 8 były podane na dołączonej ulotce, nalepce, taśmie lub kartce, informacje te powinny być umieszczone bezpośrednio na pojemniku lub w miejscu dostępnym dla kupującego, w którym kosmetyk jest wystawiony do sprzedaży.

8. Jeżeli kosmetyk nie jest pakowany w opakowanie zbiorcze, ale jest pakowany w punkcie sprzedaży na prośbę kupującego lub jest pakowany zbiorczo do bezpośredniej sprzedaży, informacje wymienione w ust. 2 pkt 1, 2 oraz 4-8 powinny być umieszczone na pojemniku lub opakowaniu, w którym kosmetyk jest wystawiony do sprzedaży.

9. Jeżeli producent umieścił na pojemniku lub opakowaniu jednostkowym zewnętrznym więcej niż jeden adres producenta, to adres, pod którym przechowywane są informacje o kosmetyku, o których mowa w art. 11 ust. 1 powinien być podkreślony.

10. Producent może umieścić na pojemniku, opakowaniu jednostkowym zewnętrznym lub dołączonej ulotce, nalepce, taśmie lub kartce informację, że kosmetyk nie był testowany na zwierzętach jedynie wówczas, gdy producent i jego dostawcy nie wykonywali i nie zlecali wykonania testów na zwierzętach kosmetyku, jego prototypu ani żadnego z jego składników oraz gdy nie zawiera on składników testowanych na zwierzętach przez innych producentów w celu wytworzenia nowych kosmetyków.

4. WĄTPLIWOŚCI SĄDU KRAJOWEGO:

Odnosnie do pytania nr 1:

1. Co do pytania pierwszego dotyczą one wykładni art. 19 ust. 1 lit.f rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) NR 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych. Ustawa krajowa w zasadzie w pełni implementuje rozporządzenie, stąd celowe jest dokonanie przez Wysoki Trybunał wykładni rozporządzenia.

2. Artykuł 19 ust. 1 rozporządzenia nr 1223/2009, pod tytułem „Oznakowanie”, stanowi o istocie, że na rynku powinny być udostępniane wyłącznie produkty kosmetyczne, na których pojemnikach i opakowaniach zewnętrznych znajduje się szereg nieusuwalnych, łatwych do odczytania i widocznych informacji, takich jak w szczególności imię i nazwisko lub zarejestrowana firma oraz adres osoby odpowiedzialnej, nominalna zawartość w momencie pakowania, data, do której dany produkt kosmetyczny, przechowywany w odpowiednich warunkach, zachowuje w pełni swoje pierwotne właściwości, szczególne środki ostrożności, których należy przestrzegać podczas stosowania, numer partii produktu lub oznaczenia pozwalające na identyfikację produktu kosmetycznego, a także wykaz składników (wyrok z 3 września 2015r, C -321/14 ECLI:EU:C:2015:540).

3. W art. 19 ust.1 rozporządzenia jest mowa o tym, że produkty kosmetyczne, na pojemnikach i opakowaniach zewnętrznych powinny zawierać nieusuwalne, łatwe do odczytania i widoczne informacje co do funkcji produktu kosmetycznego, o ile nie wynikają one jednoznacznie z jego prezentacji. Informacje te zgodnie z art. 19 ust. 5 rozporządzenia podaje się w języku określonym przepisami państwa członkowskiego, w którym dany produkt jest udostępniany użytkownikowi końcowemu. W wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 13 września 2001 r. w sprawie C-169/99 (...), wskazano, że informacja, którą producenci lub dystrybutorzy produktów kosmetycznych objęci zmienioną dyrektywą 76/768, są zobowiązani umieszczać na pojemniku zawierającym produkt lub na opakowaniu, za wyjątkiem sytuacji, gdy wystarczające będzie zamieszczenie rysunków lub znaków innych niż słowa, nie będzie miała praktycznego znaczenia, jeśli nie zostanie przedstawiona w języku, który może zostać zrozumiany przez osobę, dla której jest przeznaczona. (por. par. 39-40).

4. Z art. 19 ust. 1 lit. f rozporządzenia wynika, że kosmetyk nie musi zawierać jednak informacji co do funkcji, o ile wynikają one jednoznacznie z jego prezentacji. Rozporządzenie nie dookreśla jednak o jakie funkcje chodzi i jaki powinien być stopień szczegółowości tych funkcji.

5. Definicje produktu kosmetycznego zawiera art. 2 ust.1 a rozporządzenia zgodnie z którym przez „produkt kosmetyczny” rozumie się każdą substancję lub mieszaninę przeznaczoną do kontaktu z zewnętrznymi częściami ciała ludzkiego (naskórkiem, owłosieniem, paznokciami, wargami oraz zewnętrznymi narządami płciowymi) lub z zębami oraz błonami śluzowymi jamy ustnej, którego wyłącznym lub głównym celem jest utrzymywanie ich w czystości, perfumowanie, zmiana ich wyglądu, ochrona, utrzymywanie w dobrej kondycji lub korygowanie zapachu ciała.

6. Rozporządzenie wskazuje więc na cztery podstawowe funkcje oczyszczająca (utrzymanie w czystości), pielęgnacyjna i ochronna (utrzymanie w dobrej kondycji), zapachowa, upiększająca (zmiana wyglądu). Produkty kosmetyczne mogą obejmować m.in. kremy, emulsje, płyny, żele i oliwki do skóry, maseczki do twarzy, podkłady barwiące (płyny, pasty, pudry), pudry do makijażu, pudry po kąpieli, pudry higieniczne, mydła toaletowe, mydła dezodoryzujące, perfumy, wody toaletowe i kolońskie, środki do kąpieli i pod prysznic (sole, pianki, oliwki, żele), depilatory, dezodoranty i środki przeciw poceniu, barwniki do włosów, produkty do trwałej ondulacji, do prostowania i utrwalania włosów, produkty do układania włosów, produkty do mycia włosów (płyny, proszki, szampony), odżywki do włosów (płyny, kremy, oliwki), produkty do układania fryzury (płyny, lakiery, brylantyna), produkty do golenia (kremy, pianki, płyny), produkty do makijażu i demakijażu, produkty przeznaczone do warg, produkty do pielęgnacji zębów i jamy ustnej, produkty do pielęgnacji i malowania paznokci, produkty do higieny intymnej, produkty do opalania, produkty do samoopalania, produkty do rozjaśniania skóry i środki przeciw zmarszczkom.

7. W przypadku większości kosmetyków konsument jest w stanie rozpoznać funkcję kosmetyków tj. funkcje oczyszczającą (np. mydła, pasty do zębów), ochronną (kremy) czy upiększającą (np. pudry do makijażu, lakiery do paznokci). Praktyka obrotu gospodarczego wskazuje też, że w przypadku wielu produktów importowanych spoza Europy brak jest oznaczenia w języku krajowym funkcji produktu, niemniej konsumenci są w stanie zazwyczaj rozpoznać ich funkcje. Czasem też funkcje te w języku krajowym są umieszczone w postaci nalepki na opakowaniu zewnętrznym. Rzadko zdarza się natomiast umieszczenie ich już na pojemniku, szczególnie, gdy znajduje się w ofoliowanym maszynowo opakowaniu zewnętrznym, gdyż wymagało by to ingerencji w wewnątrz kartonowego opakowania.

8. Zgodnie z brzmieniem motywu 4 rozporządzenia nr 1223/2009 rozporządzenie to wyczerpująco harmonizuje ze sobą przepisy Unii, by stworzyć wewnętrzny rynek produktów kosmetycznych, gwarantując równocześnie wysoki poziom ochrony zdrowia ludzi. Z art. 1 tego rozporządzenia wynika, że ustanawia ono przepisy, z którymi musi być zgodny każdy wprowadzany do obrotu w Unii produkt kosmetyczny (wyrok z dnia 5 maja 1993 r., (...), C#246/91, EU:C:1993:174, pkt 7). Aby zapewnić ów wysoki poziom ochrony, wszystkie produkty kosmetyczne wprowadzane do obrotu w Unii winny być bezpieczne dla zdrowia ludzkiego, ocenę ich bezpieczeństwa należy przeprowadzać na podstawie odpowiednich informacji (wyrok z dnia 21 września 2016 r., (...) for (...), C#592/14, EU:C:2016:703, pkt 33). Wynika stąd, że zakres i sposób przekazania informacji o funkcjach produktu powinien mieć na celu przede wszystkim zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia oraz spełniać cele użyteczne.

9. Pytanie sądu krajowego zmierza do ustalenia zakresu zwolnienia z obowiązku podania funkcji kosmetyków na opakowaniu i pojemniku. Po pierwsze, czy zwolnienie to dotyczy sytuacji, gdy podstawowe funkcje kosmetyków tj. funkcja oczyszczająca, ochronna, upiększająca w rozumieniu art. 2 a rozporządzenia są możliwe do rozpoznania z prezentacji kosmetyku. Czy też funkcje te powinny umożliwiać bardziej szczegółowe poznanie właściwości kosmetyku tj. zastosowanie, przeznaczenie, grupę docelową odbiorców danego kosmetyku. W przypadku kremów, które pełnią funkcje ochronne chodziłoby o podanie właściwości kremu np. tj. nawilżający, przeciwzmarszczkowy, regeneracyjny czy zastosowania na dzień lub na noc. W przypadku pudru mogłyby to być informacje czy puder jest sypki czy w kamieniu, brązujący, matujący lub transparentny; pasta do zębów wybielająca, czy wzmacniająca. Rozpoznanie funkcji podstawowej kosmetyku jest możliwe w większości przypadków nawet bez informacji. Niemniej tego rodzaju informacja, w tym bardziej szczegółowa pełniłaby pozytywną rolę dla konsumentów, zwiększając poziom ochrony zdrowia oraz ułatwiałaby konsumentowi decyzję o nabyciu produktu. Tym bardziej, że obecny rynek kosmetyków jest bardzo zróżnicowany a wybór kosmetyków bardzo różnorodny. Szczegółowa informacja o funkcjach produktu jest więc niezbędna dla racjonalnej decyzji konsumenta o zakupie produktu, co ma na celu również ochronę jego zdrowia.

10. Kolejna wątpliwość dotyczy tego, czy informacje o funkcjach powinny być zawarte w języku konsumenta na pojemniku, co głównie dotyczy produktów importowanych, które są umieszczone w kartonowych, zalakowanych lub ofoliowanych opakowaniach. O ile bowiem można umieścić nalepkę na opakowaniu zewnętrznym, o tyle w przypadku niektórych kosmetyków importowanych proces ich technologicznej produkcji kończy się w momencie ich umieszczenia w zamkniętym zapieczętowanym opakowaniu. Kosmetyki te są zapieczętowane także ze względów higienicznych. Konsument z reguły nie są zainteresowani zakupem rozpakowanych lub noszących ślady rozpakowanych kosmetyków tylko w tym celu alby na pojemniku umieścić naklejkę. Niemniej umieszczenie też szczegółowych informacji na pojemniku ma praktyczne znaczenie, gdyż konsumenci po rozpakowaniu produktu wyrzucają opakowanie, wówczas mają w swojej dyspozycji tylko pojemnik, na którym powinny być także informacje o funkcjach produktu. Pytanie więc dotyczy tego, czy funkcje kosmetyku powinny być także na pojemniku, gdy chodzi o pojemniki zapieczętowane ze względów higienicznych lub z uwagi na ochronę zdrowia.

Odniesienie do pytania nr 2:

1. Pytanie drugie dotyczy sposobu prezentacji na kosmetykach informacji dotyczących szczególnych środków ostrożności, których należy przestrzegać podczas stosowania, a co najmniej tych wymienionych w załącznikach III-VI oraz wszelkich innych informacji dotyczących środków ostrożności wymaganych dla produktów kosmetycznych do stosowania profesjonalnego (art. 19 ust. 1 lit. f rozporządzenia) oraz wykazu składników (art. 19 ust. 1 lit. g rozporządzenia), jak też oznaczenia szczegółowych funkcji kosmetyku (art. 19 ust. 1 lit. f rozporządzenia).

Co do zasady środki ostrożności powinny być podane na pojemnikach i opakowaniach zewnętrznych. Składniki mogą być podane tylko na opakowaniu zewnętrznym. Funkcje na pojemnikach i opakowaniach, o ile nie wynikają jednoznacznie z prezentacji.

2. Rozporządzenie w art. 19 ust. 2 dopuszcza jednak, że jeżeli ze względów praktycznych nie jest możliwe zamieszczenie informacji wymienionych w ust. 1 lit. d) i g) na pojemniku lub opakowaniu informacja umieszcza się na załączonej lub doczepionej ulotce, etykiecie, taśmie, metce lub karcie. Jeżeli jest to możliwe ze względów praktycznych, odniesienie

do wspomnianych informacji podaje się w postaci informacji skróconej lub symbolu podanego w załączniku VII pkt 1. W wypadku informacji, o których mowa w ust. 1 lit. d), symbol ten musi być umieszczony na pojemniku lub opakowaniu zewnętrznym, a w wypadku informacji, o których mowa ust. 1 lit. g) na opakowaniu zewnętrznym.

3. Wątpliwość dotyczy więc tego, czy ze względów praktycznych możliwe jest zastosowanie katalogu z informacjami o których mowa w ust. 1 lit. d i g, f zamiast doczepionej ulotki, metki czy etykiety.

Rozporządzenie co do zasady przewiduje, że informacje te powinny być umieszczone:

1. na pojemniku lub opakowaniu

2. doczepionej ulotce, etykiecie, taśmie, metce lub karcie – właśnie ze względów praktycznych.

Wówczas powinna być podana informacja skrócona lub symbol podany w załączniku VII pkt 1. Symbol ten to dłoń odsyłająca do książki.

4. Co do funkcji kosmetyku rozporządzenie nie przewiduje możliwości odesłania do ulotki, a przecież z reguły szersze opisanie właściwości kosmetyku na pojemniku i opakowaniu może być ograniczone z uwagi na wielkość produktu.

5. Wątpliwość sądu krajowego dotyczy tego, czy możliwe jest zamieszczenie tego typu informacji w katalogu firmowym, w którym znajdują się również inne produkty, gdy katalog ten nie stanowi w istocie ulotki. Ze względów praktycznych katalog umożliwi czytelną i obszerną zapoznanie się z danym produktem. Z drugiej strony istnieje obawa, że nie zawsze może być on dostępny obok kosmetyków czy że jego analiza wymaga czasu, którego z reguły nie ma przy zakupie produktów w sklepach. Są też w nim inne produkty, które można pomylić.

6. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem przy dokonywaniu wykładni przepisu prawa Unii należy uwzględniać nie tylko jego brzmienie, lecz także jego kontekst oraz cele regulacji, której część ten przepis stanowi (zob. w szczególności wyrok z dnia 10 lipca 2014 r., D. i G., C#358/13 i C#181/14, EU:C:2014:2060, pkt 32 i przytoczone tam orzecznictwo).

Ze względu na to zaś, że celem rozporządzenia nr 1223/2009 jest ustanowienie warunków dostępu produktów kosmetycznych do rynku Unii oraz zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego, przy jednoczesnym pogodzeniu funkcji praktycznych, szczególnie jeśli idzie o oznakowanie małych produktów.

7. Wskazać należy, że umiejscowienie informacji na opakowaniu i pojemniku w przypadku małych produktów jest czasem niemożliwe, a w większości przypadków oznaczenia praktykowane choć się znajdują to są trudno czytelne, gdyż są one mało widoczne. Z pkt 46 motywów rozporządzenia wynika, że niezbędna jest przejrzystość w zakresie składników stosowanych w produktach kosmetycznych. Przejrzystość ta powinna zostać osiągnięta poprzez podanie na opakowaniu składników stosowanych w danym produkcie kosmetycznym. Jeżeli ze względów praktycznych niemożliwe jest podanie składników na opakowaniu, takie informacje powinny zostać załączone w taki sposób, aby konsument miał dostęp do tych informacji.

8. Czy oznacza to, że przepis ten należy tak interpretować, że możliwe jest zamieszczenie tych informacji, o których mowa w ust. 1 lit. d) i g), f) w katalogu firmowym obejmującym także inne produkty z podaniem symbolu, określonego w załączniku VII pkt 1 odesłania na opakowaniu. Przez "oznakowanie widoczne i czytelne" rozumieć należy takie oznakowanie opakowania jednostkowego kosmetyku, które nie będzie sprawiać użytkownikowi żadnych trudności w jego odczytaniu. Kryteriów tych nie spełniają np. słaby nadruk, użycie czcionki w kolorze niedostatecznie kontrastującym z kolorem tła nadruku, użycie zbyt małej czcionki, nagromadzenie skrótów w nadrukowanych informacjach, które uniemożliwiają zidentyfikowanie składu kosmetyku, treści ostrzeżeń i zaleceń itp., nadmiar zbędnych informacji uniemożliwiający szybkie odczytanie informacji najistotniejszych z punktu widzenia użytkownika kosmetyku czy też nadmierne rozproszenie na opakowaniu danych o kosmetyku i ich umieszczenie w różnych częściach (stronach) opakowania rzutujące na pełne rozumienie tych informacji. W przypadku małych produktów ze względów użytecznych nie jest w praktyce możliwe kompleksowe umieszczenie tych

informacji na pojemniku czasem też i na opakowaniu. Nadruki są umieszczone małą czcionką. W przypadku wielu małych kosmetyków nadruki są tak małe, że jest to w zasadzie fikcja, że pozwalają one zapoznać się z informacją.

Odpowiedź na przedstawione pytania będzie miała doniosłe znaczenie dla praktyki gospodarczej i pozwoli ujedynić różne, nie zawsze prawidłowe praktyki rynkowe.

Sędzia Aneta Łazarska